

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201843
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201843.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9, Bratislava, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k.: 3167/2014 zo dňa 20. októbra 2014, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/238/2014-48 zo dňa 15. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Inšpektori Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bardejov (ďalej len „správny orgán 1. stupňa“) vykonali dňa 21.03.2014 v prevádzkarni: Kaufland Slovenská republika v.o.s., Kaufland Bardejov, Ľudovíta Štúra 1339, Bardejov, úradnú kontrolu potravín so zameraním na prešetrovanie podania spotrebiteľa zaslaného elektronickou poštou dňa 20.03.2014, počas ktorej bol zistený predaj jedného druhu tovaru po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti (ďalej len „DMT“): Originálne karamelové sušienky zn. LOTUS od výrobcu Lotus Bakeries NV, Gentstraat 52, 9971 Lembeke, Belgicko, DMT 17/03/2014 v celkovom množstve 2,4 kg a v celkovej predajnej cene 19,00 €. Na základe týchto zistení začal správny orgán 1. stupňa správne konanie a dňa 28.08.2014 vydal rozhodnutie č.k.: 2014/00025-6, ktorým sťažovateľa uznal zodpovedným za spáchanie správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ a § 28 ods. 7 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách (ďalej „zákon o potravinách“) a sťažovateľovi uložil pokutu vo výške 15 000,- €.

2. Na podklade podaného opravného prostriedku zo strany sťažovateľa žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím č.k.: 31671/2014 zo dňa 20.10.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa zmenil tak, že odstránil chyby, ktorých sa dopustil prvostupňový správny orgán pri skutkovom, právnom posúdení veci a pri vyhotovení samotného rozhodnutia - vo výrokovvej časti doplnil množstvo a celkovú predajnú cenu potraviny predávanej po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti, zmenil nesprávne uvedený dátum a hodinu kontroly, vo výroku a odôvodnení rozhodnutia popísal okolnosti preukazujúce a odôvodňujúce použitie zvýšenej sadzby pri určení pokuty podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách za opakované umiestňovanie na trh potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti, nanovo posúdil výšku pokuty, túto znížil a odôvodnil zo všetkých určených hľadísk.

3. Ohľadom namietanej výšky uloženej sankcie (15 000,- €) žalovaný najmä konštatoval, že prvostupňový správny orgán sa nedostatočne zaoberal minulosťou sťažovateľa, nakoľko skúmal iba opakovanosť konania a preto nanovo posúdil jeho minulosť a zistil, že obchodnú činnosť v uvedenej prevádzkarni začal vykonávať dňa 28.11.2013. Prvá kontrola v danej prevádzkarni bola vykonaná na základe podnetu spotrebiteľa a dňa 08.01.2014 bol zistený predaj troch druhov potravín po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti, za čo bola rozhodnutím zo dňa 19.02.2014 uložená sťažovateľovi pokuta (právoplatne) vo výške 2 000,- €. Pri ďalšej kontrole vykonanej dňa 22.02.2014 boli zistené hygienické nedostatky a nedostatky v označení cestovín, za čo bola sťažovateľovi rozhodnutím zo dňa 22.02.2014 uložená pokuta vo výške 500,- €. Oprávnenosť postupu prvostupňového správneho orgánu podľa § 28 ods. 7 zákona č. 152/1995 Z.z. v rozpätí dvojnásobku pôvodne určenej sadzby preto bola dôvodná.

4. Zároveň žalovaný poukázal na to, že síce pokuta bola uložená za opakované protiprávne konanie zaradené pod skutkovú podstatu v zmysle § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách, ale napriek tomu sa stotožnil s názorom sťažovateľa uvedenom v jeho odvolaní o neprimeranosti výšky uloženej sankcie. Pri posúdení výšky pokuty žalovaný zobral do úvahy všetky argumenty uvedené v jeho rozhodnutí, rešpektoval zmysel a účel aplikovaného predpisu a prihliadol aj na špecifiká konkrétneho prípadu, pričom zobral do úvahy najmä skutočnosť, že sa jednalo o prevádzku fungujúcou len 4 mesiace, v ktorej bola vykonaná celkovo tretia kontrola a v dvoch predchádzajúcich boli uložené pokuty vo výške 2 000,- € a 500,- €. Pri ukladaní pokuty bola zohľadnená spoločenská neprijateľnosť konania sťažovateľa, ale aj skutočnosť, že k tomuto konaniu došlo a bolo zistené iba u jedného druhu potravín umiestňovaného na trh po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti v trvaní štyroch dní, pričom sa jednalo o neplnené sušienky - trvanlivé pečivo. Bolo prihliadnuté aj na skutočnosť, že priame následky na zdraví konzumentov neboli preukázané.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave v zákonnej lehote žalobu dôvodiac tým, že:

- išlo o výrobok, ktorý bol 4 dni po dátume minimálnej spotreby, pričom takýto výrobok pri dodržaní podmienok skladovania nemohol spôsobiť žiadnu závažnú ujmu na zdraví.
- sankcia bola neprimerane prísna a nezodpovedala povahe zisteného nedostatku.
- postup správnych orgánov považoval za rozporný s ústavnými princípmi právnej istoty, princípu rovnosti a princípu zákazu diskriminácie a ochrany legitímnych očakávaní.
- rozhodnutie o výške uloženej pokuty za nedostatočne odôvodnené a preto v tejto časti nepreskúmateľné.
- žalovaný neodstránil nedostatky v individualizácii sankcionovaného konania a preto mal za to, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu.
- uloženie pokuty a spôsob jej výpočtu pokladal za úplne nepreskúmateľný.

6. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- skutkový stav bol zistený v rozsahu postačujúcom na riadne posúdenie veci, a to aj z hľadiska opakovaného porušenia totožnej povinnosti sťažovateľom, ktorému bolo v priebehu jedného roka právoplatne uložená sankcia.
- výška uloženej pokuty (10 000,- €) nebola natoľko neúmeraná (bola na spodnej hranici rozpätia 2 000,- € - 1 000 000,- €), aby bolo možné konštatovať porušenie princípov primeranosti a predvídavosti správnych rozhodnutí v konaniach orgánov kontroly potravín a tým nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.
- odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe svojej zákonom povolenej voľnej úvahy, boli v rozhodnutí dostatočne odôvodnené
- rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, ako aj riadne odôvodnenie výšky uloženej pokuty zo všetkých zákonných kritérií.
- uložená pokuta zodpovedala zistenému porušeniu povinnosti zo strany sťažovateľa.
- právne posúdenie zisteného a preukázaného skutkového stavu bolo vykonané žalovaným ako aj prvostupňovým správnym orgánom plne v súlade so zákonom.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

7. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p. najmä uviedol:

- napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné a vykazujú znaky svojvôle.
- vo vzťahu k použitiu absorpčnej zásady, že je neúmerne zaťažovaný tým, že sa mu ukladá sankcia za porušenie povinností iných subjektov, voči ktorým má právo na regres časti sankcie, avšak rozhodnutím žalovaného a krajského súdu sa mu berie možnosť regresné nároky realizovať.
- k primeranosti pokuty, že žalovaný ani krajský súd nezohľadnili ustanovenia Správneho poriadku a ústavné princípy a zásady, nakoľko pri obdobných porušeníach zákona alebo pri väčšom počte zistených nedostatkov boli uložené značne nižšie pokuty pričom poukázal na niektoré správne rozhodnutia .
- uložená pokuta je vysoko represívna a zjavne neprimeraná k protizákonnému konaniu.
- ide o zásah do Ústavou garantovaného práva podnikat' a vlastniť majetok.

9. Navrhol, aby kasačný súd preskúmané rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

B)

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že:

- nesúhlasí s tvrdením porušením zásady uvedenej v § 3 ods. 5 Správneho poriadku.
- postupoval v súlade so zákonom o potravinách a Správnym poriadkom.
- rozhodnutie je zákonné a vychádza z náležite zisteného skutkového stavu.
- námietka o neoprávnenom použití absorpčnej zásady je irelevantná.
- s poukazom na rozhodnutia správnych orgánov tvoriace prílohu vyjadrenia, uloženie pokutu považoval za primeranú.

C)

11. Sťažovateľ v replike k vyjadreniu žalovaného najmä uviedol, že:

- sankcia je neprimerane prísna a nezodpovedá povahe zisteného nedostatku.
- napadnuté rozhodnutia sú nie len nepreskúmateľné, ale vykazujú aj znaky svojvôle.
- je zákonnou povinnosťou všetkých správnych orgánov (orgány úradnej kontroly potravín nevynímajúc) rozhodovať o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch rovnako.
- rozhodnutia orgánov úradnej kontroly potravín sú zverejňované na internetovej stránke žalovaného a zohľadniť všetky relevantné rozhodnutia nemôže predstavovať problém.
- celkový rozdiel v prípadoch uvedených sťažovateľom a žalovaným predstavuje finančný (medzi najnižšou uloženou pokutou a najvyššou uloženou pokutou) rozdiel vo výške 73 800,- €.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

12. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. januára 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 6 ods. 5 písm. d/ zákona o potravinách, na trh je zakázané umiestňovať potraviny po uplynutí dátume spotreby alebo dátume minimálnej trvanlivosti.

Podľa § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách, ten, kto predáva potraviny vrátane internetového predaja, nesmie predávať potraviny po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti.

Podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách, orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 1 000,- € do 500 000,- €, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, umiestňuje na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby alebo po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti.

Podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách, ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušením povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku sadzby pokuty podľa odseku 4.

Podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách, orgán úradnej kontroly potravín pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

Podľa § 28 ods. 12 zákona o potravinách, na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

13. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. vo vzťahu k meritu

prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

14. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

16. Sťažovateľ v prvom bode namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu správnym orgánom. Kasačný súd k tejto námietke uvádza, že priebeh kontroly a zistenia z nej vyplývajúce sú spísané v Zázname o úradnej kontrole potravín č. BJ/2014/ZČ, MG/16 zo dňa 21.03.2014, v ktorom sú podrobne uvedené zistené nedostatky, ktoré je možné verifikovať priloženou fotodokumentáciou. Sťažovateľ nenavrhol vykonanie ďalších konkrétnych dôkazov ani tieto zistené skutočnosti žiadnym iným spôsobom nespochybnil. Kasačný súd vyhodnotil túto námietku rovnako ako krajský súd za nedôvodnú.

17. V ďalšom považuje kasačný súd za nevyhnutné uviesť, že ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške, sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo správneho orgánu). Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne zdôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol správny orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 28 ods. 9 zákona o potravinách). Navyše, vzhľadom k tomu, že sa jedná o výpočet taxatívny, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností.

18. Kasačný súd musí vyjadriť súhlas so záverom krajského súdu, že žalovaný sa dostatočným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s kritériami plynúcimi z vyššie menovaného ustanovenia § 28 ods. 9, teda riadne posúdil závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa, ako aj to či išlo o opakované protiprávne konanie. Výšku uloženej pokuty predovšetkým ovplyvnila tá skutočnosť, že porušenie zákazu umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti sa v tej istej prevádzkarni - Kaufland Slovenská republika v.o.s., Kaufland Bardejov, Ľudovíta Štúra 1339, Bardejov vyskytovali opakovane, pričom doteraz uložená pokuta vo výške 2 000,- € (rozhodnutie z 19.02.2014, číslo 2014/00001-6), nespĺnila svoj účel, a preto správny orgán správne pristúpil k uloženiu prísnejšej sankcie.

19. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku

voči sťažovateľovi (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu. V prípade, ak ide o finančný postih, musí byť tento citelný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu. V opačnom prípade by totiž postih delikventa postrádal akýkoľvek zmysel (napríklad rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č.j. 10 Ca 250/2003-48).

20. Na tomto mieste kasačný súd zdôrazňuje, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkové podstaty iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch sa totiž jedná o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie), alebo nepriamo, na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z únieového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (l'effet utile) únieového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).

21. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že správny orgán svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca (pokuta bola uložená vo výške 10 000,- €, pričom horná hranica sadzby podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách bola stanovená na 1000 000,- €), z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočil, inštitút správnej úvahy nezneužil, svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnil, a preto správna úvaha pri výške a druhu pokuty (aj vzhľadom na represívno-výchovnú funkciu tejto pokuty) bola použitá v súlade so zákonom.

22. V súvislosti s námietkou sťažovateľa týkajúcej a aplikácie absorpčnej zásady, túto vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú, a v rozpore s už vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku z 30. októbra 2012, sp.zn. 4Sžo/49/2012, podľa ktorého sa tam konajúci senát nestotožnil s názorom „... aby pri každom dieľcom porušení zákona žalovaný uviedol výšku sankcie, pretože by tým práve došlo k negovaniu uplatneného princípu úhrnného trestu. Požiadavka preskúmateľnosti výšky uloženej sankcie neznamená také zdôvodnenie výšky sankcie, ktorá bude súčtom dieľčích (13) sankcií, ale také zhodnotenie zistených porušení zákona, ktoré vyjadrí najmä závažnosť, trvanie a následky zistených nedostatkov v súvislosti aj s ich opakovaným výskytom“. Uvedený názor prevzal do svojho rozhodnutia najvyšší súd aj v rozsudku z 11. júna 2013, sp.zn. 3Sžo/24/2013, prípadne v rozsudku z 19. decembra 2012, sp.zn. 2Sžo/2/2012, a rovnako súd nemá dôvod sa od tohto názoru odchýliť ani v tejto veci.

23. K porušeniu legitímnych očakávaní sťažovateľa kasačný súd uvádza, že k imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (legitimate trust), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou ako právna istota je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp.zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp.zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp.zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp.zn. PL. ÚS 10/04). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a

poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchyliť od doterajšej rozhodovacej praxe. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní v pomere k správnym rozhodnutiam možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Dotknuté osoby sa nemôžu účinne dovolávať nemennosti rozhodovacej činnosti verejnej správy, ani ju však naopak očakávať tam, kde na takúto zmenu neexistuje legitímny dôvod.

24. Platí, že „nelze vždy legitímne očekávat neměnnost tam, kde je dána diskreční pravomoc ...“ (POMAHAČ, R. in HENDRYCH, D. a kolektiv: Správní právo. Obecná část. 6. vydanie. C. H. Beck 2006, Praha, s. 799).

25. Rozhodovacia činnosť žalovaného ani Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bardejov nemohla oprávnene vzbudiť legitímne očakávania sťažovateľa, keďže len zo sťažovateľom tvrdenej priemerne ukladanej výšky pokút za „rovnaké správne delikty iných subjektov“ nemožno vyvodiť totožnosť prípadov porušenia potravinového práva s konaním sťažovateľa. Správne trestanie vychádza z princípu striktnej individualizácie sankcie s ohľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu samotného správneho deliktu. Keďže v predchádzajúcom období uložená pokuta nesplnila svoj účel (najmä z pohľadu individuálnej prevencie) bolo žiadúce, aby správne orgány zvolili represívnejší prístup a sťažovateľovi uložili vyššiu pokutu.

26. Vzhľadom na uvedené kasačný konštatuje, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že preskúmané rozhodnutie je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje.

27. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj preskúmané rozhodnutie žalovaného považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie krajského súdu považovať za správne. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.